

Zarządzenie Nr 32/2015
Wójta Gminy Andrespol
z dnia 26 maja 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia uwag złożonych po wyłożeniu do publicznego wglądu projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Andrespol

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, 645, 1318, z 2014 r. poz. 379 i 1072), oraz art. 11 pkt. 10 i 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199), w związku z uchwałą nr XVI/160/11 Rady Gminy Andrespol z dnia 12 grudnia 2011 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Andrespol.

Wójt Gminy Andrespol
zarządza, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnia się **uwagi nr 1** wniesionej do projektu „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Andrespol” przez Pana Roberta Sawidzkiego dotyczącej wprowadzenia poprawek w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Andrespol w zakresie ograniczenia budowy stacji bazowej telefonii komórkowej. Uwaga dotyczy całego terenu opracowania Studium – terenu Gminy Andrespol.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Andrespol oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Andrespol.

WÓJT GMINY
ANDRESPOL
mgr inż. Dariusz Kubus

Ld.A-876

Radca prawny

Dariusz Iwaszkiewicz

Andrespol 26.05.2015

Uzasadnienie

Złożona uwaga do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Andrespol została nieuwzględniona.

Dnia 28.08.2014 r. do Urzędu Gminy w Andrespolu wpłynęła uwaga Pana Roberta Sawidzkiego dotycząca wprowadzenia poprawek w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Andrespol w zakresie ograniczenia inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej w oparciu o wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego sygn. II OSK 1619/12 z dnia 05.12.2013r. Naczelny Sąd Administracyjny w/w wyrokiem oddalił skargę kasacyjną dotyczącą wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który oddalił skargę na decyzję Wojewody Śląskiego utrzymującą w mocy decyzję organu I instancji w sprawie odmówienia zatwierdzenia projektu budowlanego i wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji: „budowa stacji bazowej telefonii komórkowej [...] wraz z przyłączem energetycznym”.

Podstawą sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest ustawa z dnia 27 marca 2003. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie, z którą studium sporządza się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz planami i programami nadrzędnymi studium. Przywołany wyrok odnosi się do indywidualnej sprawy, nie traktuje o ogóle inwestycji z zakresu łączności publicznej w tym o stacjach bazowych telefonii komórkowej. Jednocześnie należy podkreślić, że źródłami prawa zgodnie z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Polski system prawa nie jest zatem systemem precedensowym. W związku z powyższym nie ma podstaw aby uwzględnić wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, jako wyznacznik zapisów studium. Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. 2010 nr 106, poz. 675 z późn. zm.): „*Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, (...), nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, (...), jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.*”. Jednocześnie zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: „*ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzeniu planów miejscowych.*” Wprowadzając zapisy w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ograniczające możliwość realizacji inwestycji z zakresu łączności publicznej, należy się do nich odnieść w opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, co byłoby w sprzeczności z ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Wprowadzenie zakazu lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej skutkowałoby unieważnieniem studium, ze względu na niezgodność z obowiązującym prawem.

Należy zaznaczyć, że w/w ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wprowadza ograniczenia w lokalizowaniu masztów telekomunikacyjnych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Nie ma podstaw, aby przepisy te były powielane w treści studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.